

7/1942

T.C.
BAŞBAKAN YARDIMCILIĞI

Sayı : 75104166 - 145
Konu : Soru Önergesi Hk.

08/08/2016

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

- İlgi : a) Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı'nın, 15/02/2016 tarihli ve KAN. VE KAR.BŞK.43452547-120.00.07-[7/1942]-18961 sayılı yazısı
b) Başbakanlık Kanunlar ve Kararlar Genel Müdürlüğü'nün, 17/02/2016 tarihli ve 31853594-610-2-483-503 sayılı yazısı

Van Milletvekili Bedia ÖZGÖKÇE ERTAN'ın, Sayın Başbakanımıza tevcih ettiği (7/1942) yazılı soru önergesinin cevabı ekte sunulmuştur.

Bilgilerinizi ve gereğini arz ederim.

Lütfi ELVAN
Başbakan Yardımcısı

Ek: 1 sayfa önerge cevabı.

Dağıtım :
Gereği :
TBMM Başkanlığına

Bilgi :
Başbakanlığa

MİLLETVEKİLİ SAYIN BEDİA ÖZGÖKÇE ERTAN'IN
SAYIN BAŞBAKANIMIZA TEVCİH ETTİĞİ 7/1942 SAYILI YAZILI SORU
ÖNERGESİNİN CEVABI

Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanun Tasarısı 28/01/2016 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına gönderilmiş olup tasarı, 22/02/2016 tarihi itibarıyla İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu'nda kabul edilmiş bulunmaktadır.

Söz konusu tasarı, ulusal insan hakları kurumlarına ilişkin BM Paris Prensipleri, ilgili AB müktesebatı ve AB üyesi ülke uygulamaları başta olmak üzere uluslararası örnekler dikkate alınarak hazırlanmıştır. Ayrıca tasarının hazırlanmasında, Türkiye İnsan Hakları Kurumu tarafından sivil toplum kuruluşlarıyla birlikte yürütülen çalışmalar ile İçişleri Bakanlığı'nın sivil toplum kuruluşlarının katkılarıyla hazırlamış olduğu Ayrımcılıkla Mücadele ve Eşitlik Kanunu Tasarısı dikkate alınmıştır.

Ülkemizde insan haklarının korunması ve geliştirilmesi alanında çalışmalar yapmakla görevlendirilen Türkiye İnsan Hakları Kurumu, 9/12/2013 tarihli ve 2013/5711 sayılı Bakanlar Kurulu kararıyla, İşkenceye ve Diğer Zalimane, Gayriinsani veya Küçültücü Muamele veya Cezaya Karşı Birleşmiş Milletler Sözleşmesine Ek İhtiyari Protokol uyarınca ulusal önleme mekanizması görevini de üstlenmiştir. Söz konusu ek protokolün getirdiği yükümlülüklerin yerine getirilebilmesi için Türkiye İnsan Hakları Kurumu'nun kapasitesinin güçlendirilmesi ihtiyacı hasıl olmuştur.

Tasarıda; insan haklarının korunması, ayrımcılıkla mücadele, işkence ve kötü muameleyle karşı ulusal önleme mekanizması olmak üzere üç işlevi yerine getirecek tek ve güçlü bir kurumun oluşturulması amaçlanmıştır. Benzer görev tanımları nedeniyle kurumlar arasında yetki çakışmalarının muhtemel olması, çok sayıda kurumun neden olabileceği dağınık yapının kurumsal etkinliği azaltması ihtimali ve örnek ülke uygulamaları bu yapının tercih edilmesinde etkili olmuştur.